

gelegd, een bokaalke met drie levende puiten, daarnaast in een groot pintglas gedekt met een scheleken, allerlei vette teken (pieren) en weer in een ander zat het vol slekken, in 't volgende glas wemelde het vol bruine mieren, en op een voetje gezet, zag men er een vol kobbesspinnen en om die reeks volledig te zijn was er ook een glas met allerlei en gekleurde vliegenbaten (vlinders).

Ging men de toonzaal rond, dan ontwaarde men aan de kant van de muur een zifte (zeef), dus zo iets waar de vroegere burgers hun schrabielden in uitziften, in dat tuig dat kon draaien zaten zeven levende ratten, waaronder een fameuze grote, die zelf het spel in beweging hielden.

De tentoonstelling had zoveel bijval dat zelfs veel inwoners van Overbeke, waar het ook hun wijkkermis was, naar de Dries kwamen afgezakt. Ge kunt gerust zijn, dat hun kas goed gespijsd werd met het geld der entrées, en dat ze de 3e dag van hun kermisken het orgelken naar de "Villa Blek" vervoerden, waar er gedanst werd en gedronken tot onder de morgen.

De grootste rat werd 's anderendaags door Mone losgelaten, midden op de Dries. Hij had ze een grote roze strik aangeboden en gezegd: "Gij zijt vrij, want g'hebt ons genoege opgebracht".

Ik had het daarjuist over "Villa Blek", hewel, ge moet weten, beste lezers, dat er in die rij huizen geen herberg was, doch achter in de hovingen, die men dus kon bereiken langs de open gang, nu huis nr.9, stond er bijna met zijn rug tegen de ijzeren weg, een grote open blikken stal. Gewoonlijk wachtten de melkers in de zomer daar hun duiven, of legden er een kaartje: ook voor de kinderen was het daar rustig want ze hadden er een bijze..enfin ze hadden daar open arms en als ik mij niet vergis was het onze Charles Kestelier die de "Villa" op zijn achteruit had staan, dat zal zowat op de hoogte geweest zijn van het huis rechtover de huidige meubelwinkel.

Na het ledigen van vele bakskes bier en het succes van hun tentoonstelling zou het bestuur en Mone in het bijzonder, er voor zorgen dat het niet bij die eerste proefneming zou blijven en inderdaad, het jaar daaropvolgend, zouden ze nog iets grootser op touw zetten.

En zo gebeurde het, dat niet alleen door onze dierentemmer voor nieuwe beesten werd gezorgd, maar ook zou hij

nu allerlei groenten ten toon stellen. Er werden een duizendtal strooibriefjes in Wetteren onder de deuren geschoven, waarop men "konde" deed aan de mensen, dat men in de "Villa Blek" alle vreemde wonderdieren zou kunnen bewonderen, alsmede allerlei uitheemse groenten. De meeste Wetteraars, die onze spuiters maar al te goed kenden, die zouden al was het maar uit sympathie, toch eens komen kijken, en een kwartje (0,25 fr.) riskeren.

Opnieuw kwamen de nieuwsgierigen er op af, langs de grote entree in 't gangske en daar stond weer het personeel, ditmaal versterkt, om de toeschouwers naar de stal te wijzen, waar die wereldwonderen te zien waren en of er daar gelachen werd moet ge niet vragen. Oordeel zelf: benevens allerlei aardigheid van kleine dieren, was ere ook nen groten open bak, waarop een glas lag, daarin zag men vijf grote konijnen, onder andere een in 't rood, een in 't blauw, een in 't groen en twee in een gele kleur geschilderd. Hoe Mone dat geflikkerd had, was zijn geheim, maar succes dat hij hiermede wel. Op een andere tafel lagen gewoon verspreid selder, ajuin, wortels, spinagie, salade, tot zelfs melktingels, klavers, grasrussen, patatten en ik weet niet wat nog...

Bovenop prijkte een plankje waarop stond geschilderd: "Tropische vruchten" en boven zijn geverfde konijnen kon men lezen: "Bengaalse soorten".

Als na drie dagen expositie de toeloop van volk was gedaan, zouden ze op 21 juli eens duchtig onder de geburen ne keer feeste vieren. In de villa Blek hadden ze al spoedig bier te kort en ze besloten, eveneens voor hun profijt, om een ton bier te rijden naar 't Veer, of een brouwerij gelegen in Schellebelle. Intussen waren er een paar muzikanten, waaronder Zaarken Otte met zijn akkordeon, die muziek maakten, zodat er kon gedanst worden à volonté. Op nen plancher, welke zij gehuurd hadden van Hector van 't Joeps die destijds met een kermismoleken op de kermiskens was. Als 't spel daar al tot onder de morgen had geduurd, trokken ze naar Overbeke om te zien of bij de een of andere herbergier, die nog open was, niets meer van bier te krijgen was. 't Schijnt dat Mone en Kestel allebei een gendarm-kepi op het hoofd hadden gezet (want in de gemeente woonden er ook twee van die mannen)

en toen zij in de duisternis twee muzikanten tegen kwamen, die in 't ronde hier van Wetteren tot 's nachts hadden gespeeld, deze mensen staande hielden en hen zegden: "In naam van de wet, mee met ons". De andere wat verbauwereerd, volgden gedwee, tot Mone en Kestel er langs 't gangske mee kwamen afgezekt, recht naar het feestvierend gedoe in "Villa Blek". Gelukkig zagen die twee muzikanten rap in, dat het hier om een lolle was en lieten zich dan ook niet plagen om op hun beurt nog voor een paar uur, het orkest te versterken.

Het heeft nadien dan nog een paar jaren geduurd in deze plezante gemeente, onder het impuls van ne man zoals Mone Drieghe, maar ten slotte zoals het gewoonlijk gaat, begon het te verslappen en hoort men er tegenwoordig niet meer over. Echter vóór het daar helemaal ophield te bestaan heeft ook nog zeker jaar het orkest van de Sicambers het feest opgeluisterd en dat op initiatief van Mone.

Als men op Mone beroep deed voor een of ander goed werk te steunen, was hij altijd onmiddellijk in de weer om hieraan mede te helpen. Zo behaalde hij op zekere Beirstoppelkermis de grootste bijval in het Ste Barbara-gesticht, natuurlijk met zijn verzameling van beesten, zoals ik reeds heb uiteengezet. Hij had zijn kollektie voor die gelegenheid nog aangevuld met een paar kleine katjes en een hond welke zijn vriend De Nijper hem had geleend. De hele opbrengst kwam ten goede voor een liefdadig doel. Zo was Mone! Het zou voor mij een onbegonnen werk zijn, al deze grappen van Mone Drieghe in de juiste volgorde op te geven, wanneer ge verneemt dat hij ook tussen al deze farçen in, waarmede ik u reeds in kennis stelde, nog veel meer op zijn kerfstok had, en dit vooral wanneer hij zich van de eerste aansloot bij de ijverige en eens de toonaangevende sociëteit van onze gemeente, namelijk "De Sicambers", gesticht in het jaar 1921 en gevestigd bij Geertje Bové in de Brugstraat, waar zoals reeds gezegd, ook "De Vriendenkring" zolang haar lokaal had en waarover ook nog zoveel anekdoten zouden kunnen worden verteld.

De meesten onder u herinneren zich wellicht die guitige mannen, met hun blauwe kiel, bolhoedje en roodkleurige zakdoek om de hals en het waren bovendien flinke muzikanten, zodat